

[Undervisningsministeren]

kredsens side har sagt har været tilmeldt gymnasiet, må for søren da have kendt det. Det er ikke et spørgsmål, om de kun var bundet til den 1. januar, som hr. Flygaard var inde på, for de løb ingen risiko for dårligere placering på andre gymnasier, hvis de havde skrevet Nordsjællands Gymnasium på ved siden af to andre ønsker.

Det er på den baggrund, at man må sige, at der er 49 ud af, tror jeg, knap 2.600 elever i Frederiksborg amt, der har ønsket at skrive Nordsjællands Gymnasium på. Det synes jeg nu alligevel er et tal, der er værd at hæfte sig ved.

Hr. Flygaard mente, vi skulle satse på udbygningen af amtets gymnasier, og andre har også været inde på det. Ja men amtet har selv givet udtryk for, at det mener at kunne klare situationen med den bestående kapacitet. Jeg mindes adskillige diskussioner – ikke mindst i finansudvalget, andre steder og også her fra denne talerstol – med hr. Bertel Haarder, der sagde, at vi kunne klare ungdomspukkelen på EFG-uddannelserne ved en bedre udnyttelse af den forhåndenværende kapacitet. Det er et synspunkt, jeg ikke er ganske uenig med hr. Bertel Haarder i, at vi må presse elever ind i disse pukkellår. Jeg mener, vi må klare denne gymnasiepukkel indtil 1984, hvor tallene på de 16-årige jo falder dramatisk, ved, at vi udnytter den bestående kapacitet bedre og mere tæt, end vi har gjort. Det er øjensynlig det samme standpunkt, Frederiksborg amt er kommet til.

Når hr. Palle Simonsen og hr. Bertel Haarder siger, at det er gratis at give tilsagn til dette her, ja, så var det gratis, hvis det var alternativt, men det er ikke alternativt at bygge et offentligt gymnasium. Frederiksborg amt har, da det justerede gymnasieplanerne, lagt både Hillerød II og Nivå i mølposen, og man regner med at kunne klare det med den bestående kapacitet.

Så vil jeg endelig sige vedrørende spørgsmålet om, at kunne det så ikke lade sig gøre, at man som i Helsingør i lejede lokaler midlertidigt opretter noget, at det jo er mindre bindende, for når vi i 1984 går ned med 7.000 og i 1985 går ned med yderligere 7.000 – tallet falder 1980'erne igennem – kan vi skippe det igen, men har vi først etableret et permanent gymnasium, er det ikke så nemt at komme af med det igen. Så derfor er betragtningen ikke rigtig.

Så stillede hr. Alfred Hansen mig nogle konkrete spørgsmål om proceduren for tilmeldingerne. Jeg tror, jeg har besvaret, om det var tallet 44, der berettigede til afslag. Afslaget var givet fra min side, længe før jeg kendte tallet 44, som jeg hørte første gang i går.

Så spurgte hr. Alfred Hansen, hvad et realistisk tal var for en oprettelse af denne skole. Det skal jeg ikke give et tal på her på stående fod. Jeg vil bare sige, at hvis man vælger en så stor bygningsmasse som Cirkelhuset, kræver det jo i hvert fald et vist antal elever, for at det overhovedet kan fungere.

Hr. Palle Simonsen spurgte, om det overhovedet var muligt at oprette et privat gymnasium i dette land. Jeg kan give hr. Palle Simonsen den oplysning, at vi oprettede det sidste private gymnasium i 1979, så det er faktisk muligt.

Halvgaard (FP):

Hr. Palle Simonsen var noget skuffet over fremskridtspartiets stillingtagen til Nordsjællands Gymnasium, og jeg må sige, at jeg er også noget skuffet over, at hr. Palle Simonsen ikke kan indse uansvarligheden i en øget udbygning af gymnasiekapaciteten, når man ved, at man på den måde medvirker til at lokke endnu flere ind i et uddannelsesforløb, som for de flestes vedkommende kun ender i arbejdsløshed. Vi har jo også fået undervisningsministerens tilsagn om, sådan har jeg forstået det, at der ikke bliver åbnet for nye projekter, hverken med hensyn til Nivå eller Helsingør.

Der er en kunstig tilstrømning til gymnasierne bl. a. på grund af den arbejdsløshedssituation, som vi befinder os i. Det må være folketingets opgave at standse denne strøm og få ledt den i den rigtige retning. Vi har tidligere foreslået, hvad jeg synes er fornuftigt, at man burde gennemføre en skærpet adgangsbegrænsning fra folkeskolen til gymnasiet. Jeg ved godt, at mange er imod det, men det er simpelt hen at gøre de unge en tjeneste.

Jeg er så optimistisk, at jeg tror, hvis folketinget har vilje til at ændre lovgivningen på mange områder, at vi er i stand til også at kunne gennemføre noget fornuftigt med hensyn til det frie skolevalg. Her er der spørgsmålet om finansieringsmulighederne, som jeg